SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

70 let v Argentini

Leto LXXVII | 28. maja 2018 - Buenos Aires, Argentina | Št. 12

www.svobodnaslovenija.com.ar Svobodna Slovenija

OBLETNICA V SLOVENSKEM DOMU SAN MARTÍN

" TRIADA "

70 LET PRIHODA V ARGENTINO

58. OBLETNICA SLOVENSKEGA DOMA SAN MARTIN

50. OBLETNICA ZSMŽ SAN MARTIN

V nedeljo, 20. maja, na binkoštni praznik, v lepem nedeljskem jutru, smo se številni rojaki in prijatelji Slovenskega doma San Martín zbrali v kapeli nasproti doma. Začeli smo s praznovanjem pod geslom „TRIADA". Kar tri obletnice: 70. obletnica prihoda v Argentino, 58. obletnica Slovenskega doma San Martín in 50. obletnica ZSMŽ San Martín.

Ob devetih je bila slavnostna zahvalna sv. maša, ki jo je daroval naš župnik g. Igor Grohar, kakor vsako nedeljo. Vstopili so zastavonoše v spremstvu otrok v narodnih nošah, ki so se ponosno in veselo bližali k oltarju in se namestili pod vodstvom učiteljic po sedežih v prvih vrstah. Z ganljivim petjem Mešanega pevskega zbora San Martín, pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic, smo sprejeli mašnika. Mašo je daroval za vse žive in pokojne sodelavce in dobrotnike, ki so dolga leta delali za napredek doma. Spomnil se je tudi tistih, ki se zaradi bolezni ali starosti niso mogli udeležiti našega slavja. Sveto mašo je vodil g. Janez Filipič. Zahvalili smo se Bogu za vse dobrote, ki nam jih je naklonil skozi leto in ga prosili, da bi vedno ostali zvesti Njemu, da nam ohrani in pomnoži ljubezen do Njega, do slovenske zemlje in jezika. Pevski zbor nas je spremljal skozi vso mašo z lepim petjem in za konec smo s sočutjem vsi navdušeno zapeli, na ves glas „Marija skoz življenje, voditi srečno znaš ... "

Po sveti maši se je praznovanje nadaljevalo v domu. Najprej smo imeli skupni zajtrk, ki ga je skrbno pripravila in postregla mladina. Nato smo se napotili v dvorano, kjer se je nadaljevalo naše slavje. Sledil je bogat program, ki ga je z zvestim delom in trudom pripravila sanmartinska skupnost pod vodstvom ge. Marte Jenko Škulj.

Akademija se je začela z vstopom argentinske in slovenske zastave; zapeli smo obe himni. Nato smo se poslovili od zastavonoš z močnimi aplavzom. Kot je lepa navada je predsednik doma Victor Leber prisrčno pozdravil goste ter vsem voščil dobrodošlico. Udeležili so se našega slavja, med drugimi, veleposlanica RS v Argentini gospa Jadranka Šturm Kocjan, predsednik Zedinjene Slovenije inž. Jurij Komar in gospa, predsedniki in zastopniki slovenskih krajevnih domov ter bivše predsednice dobrodelne ustanove Zveze Slovenskih Mater in Žena iz San Martina in sedanja, ga. Polona Makek, ter predsednica skupne Zveze, ga. Alenka Prijatelj.

Sledile so pozdravne besede predsednika ZS, inž. Jurija Komarja. Za njim nam je spregovorila veleposlanica RS v Argentini, ga. Jadranka Šturm Kocjan. Med drugimi nam je namenila nekaj misli o čebelah. Povedala nam je, da se na pobudo Slovenije praznuje 20. maja svetovni dan čebel. Poudarila je važno vlogo, ki jo imajo čebele v našem vsakdanjem življenju. Od čebel je namreč odvisna tretjina vse hrane na svetu. Brez čebel bi tudi nas ne bilo.

Napovedovalca, Matjaž in Jožko Filipič, sta nam predstavila vsako točko programa z naštevanjem: naslova, vsebine, avtorja in nastopajočih. Začeli smo s poslušanjem branja Cankarjeve „Skodelica kave", ki nam jo je lepo in ganjeno prebral g. Daniel Žagar, medtem ko je bilo slišati v ozadju Avsenikovo pesem „Zvezde na nebu žare" (Manca Izmajlova).

Potem, smo na ekranu gledali video posnetek ZSMŽ San Martín, ki ga je pripravila Štefi Leber ob praznovanju 50-letnice. Na njem nam je predsednica Polona Makek pojasnila, kateri je pravi cilj te dobrodelne ustanove: skrbeti in pomagati vsem rojakom, ki so v potrebi, obiskovati bolnike in ostarele, da jim s tem prinašamo saj malo veselja in razvedrila. Odziv med vsemi, ki jim namenijo svoj čas, je vedno znova neverjetna spodbuda za nadaljevati s svojimi dobrodelnimi deli. Nato so bile poklicane na oder, bivše predsednice ZSMŽ San Martín, sedanja predsednica Polona Makek in Alenka Prijatelj, predsednica skupne Zveze, da so jim podelili priznanja za opravljeno delo čez dolga leta, gospa veleposlanica v imenu Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, inž. Jurij Komar v imenu Zedinjene Slovenije, gospa Alenka Prijatelj v imenu osrednje zveze in dr. Victor Leber v imenu Slovenskega doma San Martín.

Slika Tone Belec

Ob glasbi „Tu je moj dom" (Faraoni) so vsi nastopajoči zasedli svoj prostor. Učenci Rožmanove šole, pod vodstvom ge. Nine Pristovnik Díaz, so navdušeno recitirali „Moja dežela" (Ivan Malavašič). Vokalna skupina Mučačas, pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic, nam je s svojimi nežnimi glasovi podarila „Šopek narodnih pesmi" (Pr. M. Tomc) in argentinski tango "Melodía de arrabal" (C. Gardel, Le Pera, Batistella). Slišalo se je kakor angelsko petje.

Ponovno so stopili na oder učenci Rožmanove šole. Tokrat so nam predstavili zdaj dve plesni vaji: „Rom pom pom" (Avsenik) in „Ti, ti, ti, moja rožica" (Modrijani, igra Tilen Grenkuš). Plesne korake sta učili Štefi Leber in Sonja Dimnik. Slovenski pevski zbor San Martín nas je razveselil s prisrčno pesem „Domovini" (Benjamin Ipavec, prir. S. Vremšak). Marjeta Žagar in njen sin Niko sta pela solo.

Nato so vsi nastopajoči, v spremljavi instrumentov, zapeli pesem „Ljubim te, Slovenija" (Oto Pestner, prir. Aleš Leben). Solo so peli Sofi, Ana in Marjan Boltežar. Kitare: Toni Podržaj, Katja Filipič, Martina Filipič, flavta: Cintia Pellanda, violino: Karen Selva, harmoniko in klavir: Ariana Žigart.

Napovedovalec je pred argentinskim plesom lepo povedal resnico vseh Slovencev in njihovih potomcev: „Ljubimo dve domovini, živimo odprtost med dvema kulturama, jezikoma. Dolžni smo izraziti zahvalo Argentini, ki je sprejela naše prednike in je zdaj domovina novim generacijam". Nato je sledil argentinski ples. Lili Bohinc in Eduardo Cuevas, sta spretno zaplesala Tango in Milonga. S tem se je kulturni program zaključil. Predsednik doma, Victor Leber, se je lepo zahvalil vsem navzočim za obisk in povabil za prihodnje leto.

Ob zvokih glasbe „Nagajiva Polka" (Ansambel Roka Žlindre) so vsi nastopajoči odšli, kot je bilo določeno.

Po kulturnem programu smo se umaknili na dvorišče, da so lahko pripravili in pogrnili mize za kosilo. Družabni del se je nadaljeval z okusnim družinskim kosilom, ki so ga pripravile skrbne roke sodelavcev, pod nadzorstvom Brigi Leber Medvešček in Tomaža Filipiča. Mladina ga je pa prijazno ponesla k mizam in postregla gostom. Ob zvokih instrumentalne skupine „Die Freunde", so fantje in dekleta pristopili k mizam in razdelili kruh. Po blagoslovu jedil smo bili deležni okusnega kosila. Spremljala nas je privlačna glasba in vabila k plesu, ki se je ga več parov udeležilo. Še po kosilu smo se neutrudno in živahno naplesali in poklepetali. Kot velika družina smo se vsi veselili praznovanja in se zavedali, da naša slovenska skupnost ne bo izumrla, dokler bomo z veseljem naprej obhajali tako pomembne obletnice.

Uspešna zamisel praznovanja obletnice je dosegla veliko uspeha in zadovoljstva vseh tistih, ki smo se udeležili slavja. Iskrena zahvala vsem, ki ste se tako dolgo trudili s pripravo celotnega programa.

Lepo je videti, pri vsakem obhajanju obletnic različnih domov, kako mladina in otroci še vedno, veselo in ponosno sodelujejo pri različnih nastopih, zvesto hodijo na vaje med tednom, da se lepo pripravijo na tako lep dogodek. To je znak, da bo duh Slovenije še naprej vladal med nami tukaj v Argentini.

Marjeta Mavrič

50 LET ZVEZE SLOVENSKIH MATER IN ŽENA V SAN MARTINU

Govor predsednice

Zveza Slovenskih Mater in Žena (ZSMŽ) v San Martinu obhaja letos 50-letnico delovanja.

Dne 29. februarja 1968 leta so se v Slovenskem domu v San Martinu zbrale gospe Neža Potočnik, Lina Matičič, Marta Hrovat in Ančka Ziherl, pogovarjale so se o potrebi skupnega dela žena v domu. Pritegnile naj bi čim več žena, ki bi s svojim delom pripomogle do domačega in prisrčnega vzdušja v domu.

Na sestankih naj bi se izobraževale na kulturnem in družabnem polju. Ustanovile so Liga Žena Mati (zdaj Zveza Mater in Žena). Pri delu se jim je pridružila še gospa Danica Zupan. Na sestanke so vabile razne predavatelje, skrbele so za nedeljski zajtrk in pomagale pri ureditvi doma.

Predsednice v vseh teh letih so bile: Neža Potočnik, Lina Matičič, Danica Zupan, Rezi Marinšek, Mirjanka Voršič, Ančka Podržaj, Marjeta Boltežar in Polona Makek. Sedanji odbor sestavljajo: Marija Petkovšek, Lidija Žagar, Irena Petkovšek, Marta Škulj in Mari Keržič.

Naše delo se v vseh teh letih v bistvu ni spremenilo. Sestanke imamo vsak tretji četrtek v mesecu ob 16. uri v domu. Vabimo predavatelje, ki nam predavajo o različnih in zanimivih temah. Predavanja so o zdravju, kulturi, narodnih običajih, veri, potovanjih, politiki in srečanja v kuhinji. Mnoga predavanja spremlja tudi projekcija v slikah. V zadnjem času vabimo med nas tudi može. Obisk na sestankih je lep. Po predavanjih imamo pogovor ob čaju in prigrizku. Naši sestanki so zelo zanimivi in razgibani.

Ne pozabimo na rojstne dneve, v mesecu septembru praznujemo dan pomladi in rojstne dneve vseh prisotnih. Da se pa vsi malo poveselijo, pripravimo mini tombolo. Gospa Mari Keržič je organizirala vrsto let romanja in izlete. Ti izleti so bili zelo dobro obiskani.

Pri naši Zvezi veliko socialnega dela. Denarne podpore se delijo že veliko let. Denar dobivamo delno iz centrale, delno pa damo še iz svoje blagajne. Da to zmoremo, na sestankih dobimo nekaj prostovoljnih prispevkov in organizirale smo tudi rifo.

Imamo nekaj mesečnih dobrotnikov, veliko darov pa dobimo občasno ob raznih prilikah: namesto cvetja na grob pokojnih in šolski odbor Dr. Gregorija Rožmana nam podari izkupiček prodaje butaric. Vsem se za pomoč prav iskreno zahvaljujemo.

Od aprila 2004 smo nekaj let uvedle mesečno nabirko hrane za potrebne iz naše okolice. Nabirka je bila vsako prvo nedeljo (družinska nedelja) pred sveto mašo. Nabirke so bile res zelo bogate. Razdelile smo pakete vsake dva meseca med naše potrebne. Dvakrat na leto, za zimo in pred Božičem, dobimo pakte od Centrale katere razdelimo skupaj s podporami.

V prejšnjih letih so žene, v spremstvu mladih pevčkov šole Dr. Gregorija Rožmana in duhovnika organizirale za Božič obisk bolnikov in ostarelih.

Ob rojstvu novih Sanmartinčanov pošiljamo njihovim staršem čestitke. Ob smrti kakšnega rojaka pošiljamo sožalna pisma njihovim svojcem. Če umre kakšna žena iz našega okraja ji v zadnje slovo podarimo slovenski šopek.

Naše sodelovanje s Centralno ZSMŽ je zelo intenzivno. Udeležujemo se mesečnih sestankov in sej. Sodelujemo pri pripravi zimskih in božičnih paketov. Prav tako pri prodaji srečk ter božičnih in velikonočnih voščilnic.

Sodelujemo pri pripravi kosila ali zakuske na dan žegnanja v cerkvi Marije Pomagaj in pri zakuski za dan naše obletnice. V našem Domu sodelujemo, ko smo naprošene.

Lepo vabimo mlajše žene in mamice, da bi se nam pridružile.

Rade bi izrabile to priliko, da se vodstvu doma iskreno zahvalimo za vso naklonjenost naši organizaciji in gospe Regini Truden Leber za vso njeno pomoč.

Polona Marolt Makek

71. REDNI OBČNI ZBOR DRUŠTVA ZEDINJENA SLOVENIJA

V petek, 11. maja 2018, se je vršil že 71. občni zbor našega krovnega društva Zedinjena Slovenija. Bil je to redni in izredni občni zbor: v prvem delu so odborniki podali poročila o delu, ki so ga opravili v zaključeni poslovni dobi, v drugem delu je zbor sprejel nekaj sprememb v društvenem statutu z namenom, da se besedilo posodobi in prilagodi sedanjemu stanju skupnosti in zahtevam Inspección General de Justicia.

V nadaljevanju vam posredujemo poročila odbora, ki so bila sprejeta in potrjena na občnem zboru. Odbor bo pa še leto dni v isti zasedbi nadaljeval z delom, saj mu mandat poteče l. 2019.

Poročilo predsednika

Spoštovani odborniki in člani.

Danes s tem občnim zborom zaključujemo še eno obdobje delovanja naše krovne organizacije. Poročila referentov nam prikazujejo delo, ki se je naredilo v prid naše slovenske skupnosti v Argentini.

Odbor, ki danes zaključuje dobo je z delom, odgovornostjo in požrtvovalnostjo izpolnil naloge in izzive te dobe. Zahvalim se odbornikom za navzočnost pri sejah, za prostovoljno sprejemanje odgovornosti in za izvršitev nalog.

Prav lepa hvala ge. Andrejki Dobovšek za pomoč in urejanje dokumentacije pri I.G.J.

Zedinjena Slovenija povezuje domove, katerih člani sestavljajo slovensko skupnost v Argentini. Delovanje poteka na sejah in preko Medorganzacijskega sveta. Ta je bil sklican trikrat v tej dobi, kjer smo se predstavniki Domov in organizacij spoštljivo pomenili o zadevah, ki zahtevajo skupen nastop in odgovor.

Smo v vezi s slovenskim veleposlaništvom v Buenos Airesu. Veleposlaništvo nam sporoča konzularne novosti in druge zadeve, ki zanimajo našo skupnost. Smo bili prisotni na dogodkih, ki jih prireja veleposlaništvo. Sprejeli smo ministra za javno upravo Borisa Koprivnikarja, gospodarskega ministra Zdravka Počivalška.

Udeležili smo se buenosaireškega Expo colectividades, v imenu vse slovenske skupnosti v začetku septembra.

Imamo dobre odnose s Svetovnim slovenskim kongresom, z Rafaelovo družbo in z Izseljenskim društvom Slovenija v svetu.

Zahvaljujemo se Uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu za finančno podporo, ki nam olajšuje kritje stroškov tednika Svobodna Slovenija in pripomore k izvedbi kulturnih, šolskih in drugih projektov, ter vzdrževanju pisarne in plačilu honorarjev uradnikom.

Konec junija smo s požrtvovalnim delom Mariane Poznič, nove urednice tednika Svobodna Slovenija, časopis zopet začeli izdajati na spletni strani in pozneje tudi tiskano verzijo. Ekipi se je pridružila oblikovalka Cecilija Urbančič. Moramo se zelo zahvaliti posebno Mariani in Ceciliji za opravljeno delo. Danes imamo čez 2500 bralcev, ki dobijo Svobodno Slovenijo takoj ko izide. Zahvala tudi naročnikom, oglaševalcem, piscem člankov in raznašalcem.

Zahvala Našemu Domu San Justo za izvedbo prikaza pri skupni Spominski proslavi. Predsedniku in odboru Slomškovega doma za organiziranje praznovanja Dneva Državnosti. Slovenski Pristavi se zahvalim za pomoč pri izvršitvi in uspehu 62. Slovenskega dne.

Naloga naših učiteljic osnovnih šol in profesorjem SSTRMB nam omogoča, da nove generacije vzljubijo materinski jezik in vrednote, da se ohrani v bodoče naša skupnost. Posebna zahvala šolskemu referentu g. Marcelu Brula.

Uspela je otroška kolonija v domu dr. Rudolfa Hanželiča, zahvala g Mirjam Mehle Javoršek in sodelavcem, ki so jo spremljali. Pomembno je skrbno delo za mladce in mladenke. Smo podprli delo centralnih mladinskih organizacij, da lahko prevzamejo sedanjo problematiko mladine.

Smo sodelovali z Dušnopastirstvom v vseh dejanostih, ki so jih organizirali.

Ta odbor, ki mu danes predsedujem z veseljem, požrtvovalnostjo in odgovornostjo vodi naprej to krovno organizacijo. Sem ponosen in vesel da sem del tega odbora. Zahvaljujem se vsem odbornikom in oprostite, če je bilo kaj narobe.

Zahvala naj bo izrečena tudi vsem, ki ste na kateri katerikoli način sodelovali in spremljali naše dejavnosti skozi preteklo leto.

Vse člane pa prosim, da še naprej spremljate razvoj našega osrednjega društva. Hvala lepa.

Jure Komar

Poročilo o delovanju slovenskih šol v letu 2017

Kot vsako leto, je tudi v preteklem letu 2017 bilo polno aktivnosti v naših slovenskih sobotnih šolah. Delovalo je 5 slovenskih tečajev v Buenos Airesu in eden v Barilochah. Za špansko govoreče otroke -ali ABC po slovensko- so se vršili v Slovenski hiši, Pristavi in Mendozi. Deluje tečaj tudi v Tucumanu, a nisem dobil podatkov o tem tečaju. Skupno število je bilo 258 otrok in 77 učnih moči. Slovensko govorečih je bilo 205 otrok, katere je poučevalo 64 učiteljev, špansko govorečih pa 53 otrok in 13 učiteljev.

Poučevali so:

BALANTIČEVA ŠOLA – *Naš Dom, San Justo*
Voditeljica: Irena Urbančič Poglajen
Verouk: Lučka Bergant Uštar, Rozka Likozar, Irena Urbančič Poglajen in Erika Poglajen Dellacasa
Učiteljice: Marta Petelin, Uršula Urbančič, Marija Zupanc Urbančič, Bernarda Krajnik, Alenka Zupanc Urbančič, Danica Malovrh, Silvia Tekavec Nicastro, Nadja Miklič, Lučka Marinčič in Ivana Tekavec
Petje: Kristina Skvarča Šenk in Veronika Malovrh
Število učencev: 56 otrok, med njimi 4 dopisni učenci iz Calafate-ja in Brazilije

BARAGOVA ŠOLA - *Hladnikov dom, Lanús*
Voditeljica: Luciana Servin Čeč
Namestnica: Monika Urbanija Koprivnikar
Verouk: Luciana Servin Čeč in Boris Rot
Učiteljice: Liljana Zidar Brulc, Luciana Servin Čeč, Monika Urbanija Koprivnikar in Helena Cerar Rot
Petje: Monika Urbanija Koprivnikar
Ročna dela in folklora: Boris Rot, Helena Cerar Rot in Silvija Sánchez
Pomočnici: Viktorija Burja in Mora Čeč
Število učencev: 25

PREŠERNOVA ŠOLA - *Slovenska pristava, Castelar*
Voditeljica: Andrejka Papež Córdoba
Verouk: g.Franci Cukjati, Nadica Kopač Grohar in Viktorija Selan
Učiteljice: Cecilija in Lučka Skubic, Karolina Kenda, Viktorija Selan, Rozi Esih in Andrejka Papež Córdoba
Petje: Saši Jelenc Vodnik
Število učencev: 43

SLOMŠKOVA ŠOLA - *Slomškov dom, Ramos Mejía*
Voditelj: Marcelo Brula
Namestnica: Monika Vitrih Koželnik
Verouk: g. Franci Cukjati, g. Robert Brest, Ana Beltram Aguilar in Mirjam Klemenc Černe
Učitelji: Mirjam Klemenc Černe, Saši Smrdelj, Cintija Seljak, Tatjana Pustavrh, Monika Vitrih Koželnik, Ana Beltram Aguilar, Štefi Bokalič, Marjana Grabnar Petkovšek, Veronika Grabnar Pregelj, Marjanka Oblak, Gabrijela Oblak in Marta Selan Brula
Petje: Marcelo Brula
Telovadba: Mikaela Bokalič, Janko Koželnik, Jani Kocmur in Janez Petkovšek
Število učencev: 45

ROŽMANOVA ŠOLA - *Slovenski dom, San Martín*
Voditeljica: Nina Pristovnik Díaz
Verouk: msgr. Jure Rode, Olga Dolenc Kociman
Učiteljice: Miriam Šenk, Sonja Dimnik, Štefi Leber, Lučka Petkovšek Tekavec, Cecilija Jarc, Nadja Petkovšek , Lucijana Jarc Oberžan, Magda Zupanc Petkovšek, Olga Dolenc Kociman, Nina Pristovnik Díaz
Število učencev: 26

ALJAŽEVA ŠOLA - *Bariloche*
Voditeljica: Marija Arnšek Kočar
Učiteljice: Klavdija Kambič, Marija Arnšek Kočar, Alenka Arnšek in Veronika Vivod Bertoncelj
Število učencev: 10

TEČAJ ABC – PO SLOVENSKO
JEGLIČEVA ŠOLA - *Slovenska hiša*
Voditeljica: Paula Grbec
Učitelji: Paula Grbec, Karla Mikaela Stocca, Cecilija Loboda, Ana Urbančič Loboda, Natalija Mele Muha, in Matej Kavčič
Število učencev: 24

TEČAJ ABC - PO SLOVENSKO - *Pristava, Castelar*
Učiteljici: Mimi Gorišek in Tatjana Rožanec
Število učencev: 10

TEČAJ SV. CIRILA IN METODA - *Mendoza*
Voditeljica: Lenčka Božnar
Učiteljice: Rezka Novak Nemanič, Zofija Štumberger Šmon, Stazi Mlinar Anton, Lucija Hirschegger Bajda
Število učencev: 19

V preteklem letu 2017 so se redno vršile seje in na njih so voditelji načrtovali svoje prireditve in se pogovarjali o svojih učnih programih in vedno pregledali če je kaj novih učnih pripomočkov. Imeli smo dve skupni prireditvi.

Začetna prireditev, 11. marca. Peli so otroci ki so obiskali kolonijo

V soboto, 23. septembra, smo imeli Slomškovo proslavo. Za to priliko je Rožmanova šola pripravila igro »Kje si, Uršika zala« v režiji Tomaža Kastelica in Mirjanke Voršič Truden.

Težko pričakovani šolski izlet v Glew je bil v soboto, 28. oktobra

Prvo sveto obhajilo, 8. decembra v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj, je prejelo 12 otrok. Peli so otroci Prešernove šole.

To so skupne prireditve za vse slovenske šole iz Buenos Airesa. Vsaka šola pa ima tudi svoje samostojne prireditve, kot so očetovski in materinski dan, otroški ali družinski dan, praznovanje dneva samostojnosti, zaključne prireditve, slovo od osmošolcev in prihod sv. Miklavža. Aktivno sodelujejo tudi na vseh prireditvah okrajnih domov, na obletnicah, mladinskih dnevih, domobranskih proslavah in božičnicah.

Otroška kolonija 2018, je bila med 2. in 12. januarjem. Organizacija kolonije je bila na skrbi šolskega referata Zedinjene Slovenije in odbora Hanželičevega doma. Kot že prejšnja leta jo je vodila prof. Mirjam Mehle Javoršek s sedmimi voditelji ter z g. Robertom Brestom. Udeležilo se je je 48 otrok.

Za konec se želim zahvaliti ge. Terezki Prijatelj Žnidar, ki skrbi za otroško pošto v Božjih Stezicah. Zedinjeni Sloveniji in vsem odborom slovenskih Domov za sodelovanje. Zahvala tudi Ministrstvu za šolstvo in šport RS in Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za vse pripomočke in podporo, za katero se priporočamo še za naprej, da nam omogočajo nadaljnje delo v tem koščku Slovenije pod Južnim križem.

Marcelo Brula

Poročilo kulturnih referentov o delu v letu 2017

V nedeljo, 4. junija, se je v Slovenski hiši vršila Spominska proslava v čast žrtvam komunistične revolucije na slovenskem, pod geslom "Brez te luči bi bila tema". V cerkvi Marije Pomagaj je daroval sveto mašo msgr. dr. Jure Rode, ob somaševanju g. Roberta Bresta. Pel je MPZ San Justo pod vodstom Andrejke Selan Vombergar. Sledil je poklon pred spomenikom, s prisotnostjo še živih domobrancev. V dvorani je profesor Franci Sušnik imel slavnostni govor.

Odrski prikaz v režiji Tatjane Modic Kržišnik je vseboval pesmi avtorja Toneta Kuntnerja. Priprava in izvedba sta bila delo Našega Doma San Justo, s sodelovanjem MPZ San Justo. Scenski prostor je bil delo Toneta Oblaka s sodelavci. Za konec smo še vsi skupaj zapeli "Moja domovina".

24. junija, na predvečer slovenskega državnega praznika, je v cerkvi Marije Pomagaj sveto mašo v zahvalo daroval msgr. dr. Jure Rode. Za petje je poskrbel zbor Ex Corde pod vodstvom Marte Selan Brula. Po molitvi je sledilo polaganje šopka in poklon pred spomenikom. Za akademijo je bil pripravljen odrski prikaz v besedi, pesmi in plesu pod vodstvom Marcela Brule. Pevski zbor Ex Corde je sodeloval skupaj z recitatorji. Pod vodstvom Katerine Javoršek in Barbare Kržišnik je nastopila otroška skupina Mladika iz Našega doma. Nato je sledila predstavitev izdaje v digitalni obliki prenovljenega lista Svobodna Slovenija; z navdušenjem so navzoči odobrili to zelo pričakovano novico.

Skupno z Z.S. je ta večer bil v režiji članov Slomškovega doma, kateri so poskrbeli za akademijo in zakusko z običajno spretnostjo.

29. oktobra se je, skupaj s 50. Pristavskim dnevom, vršil 62. Slovenski dan. V zgornji kapeli sv. bratov Cirila in Metoda je prelat dr. Jure Rode daroval sveto mašo. Somaševali so: generalni vikar moronske škofije Jorge Oesterheld, pater Drago Lavrič in jezuitski provincial Ivan Bresciani, oba na obisku iz Slovenije, g. Franci Cukjati, g. Robert Brest in g. Toni Burja CM. Pri sveti maši smo se še posebno priporočili blaženemu Alojziju Grozdetu, čigar relikvije so bile na ta dan umeščene v kapelo. Pri sveti maši je sodeloval priložnostni zbor, ki se je zbral za to priliko, pod vodstvom Anke Savelli Gaser in Marjanke Grohar. Po maši nas je presenetil obisk moronskega župana Ramira Tagliaferra, ki nam je tudi podal nekaj spodbudnih besed. Stojnice ZS, vseh slovenskih domov in povabljenih posameznikov, so nudile navzočim razne dobrote in knjige. Kulturni program se je vršil v prenovljenem formatu; štel je mnoge nastopajoče, razne umetnike iz vseh slovenskih domov, ki so podali nastope raznih vrst na zunanjem odru, prosto na ogled vsem prisotnim. Slavnostni govornik je bil prof. Franci Žnidar. Celotni kulturni program sta si zamislila in izvršila pristavska kulturna referenta Boštjan Modic in Andreja Bitenc Skubic. Zedinjena Slovenija je izročila priznanje Alenki Prijatelj in Marjanu Hribarju za njuno delo v slovenski skupnosti v Argentini, nazadnje pa še Pristavi ob 50-letnici.

Zahvaljujeva se vsem, ki so z veseljem in požrtvovalnostjo darovali svoj čas in svojo moč za izvedbo kulturnih dejavnosti tekom leta 2017. Vsem že omenjenim, pa tudi neomenjenim (scenografom, tehnikom, igralcem, pomočnikom…) gre naša iskrena zahvala. Končno pa tudi pevcem in še posebno vodjem pevskih skupin, ki so med letom sodelovali pri cerkvenih dejavnostih.

Martin Sušnik - Jože Lenarčič
Kulturna referenta Zedinjene Slovenije

NAŠI ZAČETKI V ARGENTINI

21

Moja zgodba

Anica Pečkaj
NEMANIČEVA MAMA
88 let

Stopila sem na argentinsko zemljo 29. marca leta 1948. Bila sem dekle stara malo manj kot devetnajst let, komaj poročena z deset let starejšim fantom iz Bele Krajine, sedaj že pokojnim Jožetom Nemaničem. Delila sva usodo tolikih Slovencev, ki smo po drugi svetovni vojni iskali v Argentini mir in novo bodočnost, daleč od komunizma in nasilja.

Jaz, Anica Pečkaj, sem bila rojena v mestu Logatec, 30. junija leta 1929, kot drugi otrok Andreja Pečkaja in Ane Uršič. Poleg mene sta bila se starejši brat Andrej in mlajši Tone.

Maja 1945 sem bežala iz Slovenije skupaj z dvema sestričnama mojega očeta, Francko in Mici Opeka, ta poročena Hren, ki je že imela tri otroke in je bila noseča. Še preden je rodila punčko je zvedela da so ji partizani ubili moža, bil je domobranski oficir. Mojim staršem in bratom ni bilo dano ubežati, tako da sem petnajstletno dekle šla skoraj sama v svet. Ponovno smo se videli šele leta 1970.

Peš smo romali proti Avstriji. Življenje po različnih taboriščih, prvo v Beljaku, Avstrija, in nato v italijanskih Servigliano, Senigaglia, Barletta in Napoli. Ni nam bilo lahko. Primanjkovala je hrana in večkrat sem jokala nad izgubljenim domom in domovino. Pozitivno je bilo, da smo se vsi brezdomci počutili kot ena sama družina.

V italijanskem taborišču Senigaglia sva se spoznala z možem in gospod Dekan Milavc naju je poročil v mestu Barletta 26. julija leta 1947, že ob osmih zjutraj. Nobeden od naju dveh ni imel nikogar iz ožje družine. Botra sta nama bila Rozi in Franc Štefanič. Dobila sva za darilo križ in sliko Srca Jezusovega, katere še hranim do danes, en lonec in nekaj denarja, kar priča o skromnem življenju, ki smo ga imeli v taboriščih.

Februarja meseca 1948 so nas nastanili v mestu Napoli, kjer so nas zapisovali za različne kraje po svetu, kam naj bi šli? Sestrične mojega očeta s štirimi otroki so bili sprejeti v Severno Ameriko, midva pa sva bila klicana za Argentino. Tako sva šla v nov svet brez vsakega sorodnika.

Odpluli smo z ladjo Santa Cruz. Vožnja je bila dolga, saj je trajala kak mesec dni. Ženske in moški smo bili ločeni, videli smo se le na krovu. Jaz sem bila noseča, čakala sem svojo prvo hčerko in na poti mi je bilo zelo slabo, tudi kašljala sem veliko.

Dospeli smo v mesto Buenos Aires ravno na Veliko noč. Peljali so nas v Hotel de Inmigrantes, nam dali osebne izkaznice in nekaj denarja za prve dni bivanja. Nekaterim so spremenili imena, tako da moj mož že ni bil "Jože" marveč po špansko "José".

V tistemu hotelu nismo mogli stanovati več kot petnajst dni, potem je vsak bil prepuščen samemu sebi in si moral najti službo ter stanovanje. Večina Slovencev, ki so prišli z našo ladjo, je ostalo v Buenos Airesu. Najina usoda in še drugih štirih družin pa je bila malo drugačna.

Prišel je iz mesta Mendoza podjetnik, s priimkom Vela, ki je iskal delavce za svojo žago. Tako sva se midva in družine Mulc, Preložnik, Lavrič in Macun napotili v ta kraj, pod visokimi Andi. Edino kar smo vedeli o novem kraju je to, da ima lepo podnebje.

Vožnja je bila zelo mučna ker je tovorni vlak peljal čez severni del Argentine in ne po ravni poti na zahod. Šele po štiriindvajsetih urah smo dospeli v to neznano Mendozo. Noge sem imela tako zatečene, da mi je mož moral prerezati edine čevlje, ki sem jih imela. Najino edino premoženje je bil velik lesen kovček, ki sva ga dobila pri poroki in nekaj obleke.

Človek, ki nas je pripeljal za delo nas je nastanil v eni koči blizu postaje, ki je bila slabša kot hlev. Pod je bil netlakovan. Morali smo ležati na sami zemlji in slabo hrano nam je dajal. Ko so možje dobili prvo plačo smo si komaj lahko kupili prvo skromno žimnico za spati in iskali človeku primerno stanovanje. Prve mesece smo vse tri družine živeli skupaj. Hiša nam je bila premajhna.

Tako kot smo pozneje naleteli na dobrotnike, je prvi delodajalec izkoriščal naše može. Prihajali so domov izčrpani, z ranjenimi rameni. Opazili so, da morajo delati izven delavnih ur in tudi v soboto popoldne, ko tega nihče ni delal. Po možnostih si je kmalu vsak skušal dobiti drugo službo.

Jezik je bila ovira pri iskanju stanovanja in nove službe, čeprav nam je španski jezik bil nekoliko domač, ker smo že poznali nekaj italijanščine. Zapisovali smo si nove besede, včasih kar na roko, in sestavljali osebni slovar. Da bi nam bilo lažje naučiti se jezika smo poslušali radijske oddaje in brali revije s slikami. Tukaj je že živelo veliko oseb različnih narodnosti, kateri so že vse te težave prej doživeli. Skušali so nam pomagati. Na primer, Francozinja in Turek, ki sta imela vsak svojo trgovino, sta s prstom pokazala vsako stvar in nam povedala kako se imenuje.

Bilo pa je na tem ozemlju že nekaj Slovencev pred našim prihodom, nekaj staronaseljenih in drugih, ki so prišli malo pred nami. Eden izmed njih je bil gospod Emil Štumberger in njegova žena Zora Žgavec. On je takoj skušal priti z nama in z drugimi slovenskimi priseljenci v stik ter nas združiti. Bila sta potem naša velika prijatelja in botra večini najinih otrok.

Kakor sem prej omenila smo v življenju srečali veliko dobrotnikov in dobrih ljudi. Ena izmed njih je bila lastnica stanovanja, ki ga nam je takoj prvo leto bivanja dala v najem. Po rodu je bila hčerka Špancev. Ime ji je bilo Beatriz Ramírez vdova Lillo. Brez vsakega pogoja in podpisa nam je na moževo besedo dala v najem majhno stanovanje v okolici glavnega parka v Mendozi. Rekla je, da njej beseda velja. Prepričana je bila, da bomo redno plačevali in tako je bilo, kljub primanjkovanju denarja za kaj drugega. Vsa leta do njene smrti nam je stala ob strani in v letih ko smo potrebovali za zidavo hiše nam je prostovoljno brez obresti posojala denar. Ona in njen oče sta želela biti krstna botra mojemu starejšemu sinu, kar smo sprejeli kot izraz hvaležnosti. Nikdar ji ne bi mogli poplačati njene dobrote, razen z molitvijo.

Sporedno z nami pa so tudi stanovali dve družini iz Rusije. Pribežali so tudi pred komunizmom. Eni so se pisali Novicov in imeli so tedaj majhne otroke. Druga družina, ki sta jo sestavljala zakonca Ivan in Natalija Smikow s sinom Sergijem, so pa od tedaj naprej bili naša druga družina. Bili so že starejši in študirani ljudje. Ivan je bil po poklicu "agrimensor", meril je zemljišče za gradnjo jeza Valle Grande v San Rafaelu, na jugu Mendoze. Njegov sin je bil gradbeni inženir in je kmalu šel živeti in delati v Nemčijo.

Meni so bili v veliko oporo, bili so mi kakor starši, saj me je ona po rusko imenovala "dočka", to je "hčerka" in mojim otrokom kot stari starši. Imenovali so ju "babuška in deduška", to je "dedek" in "babica". Najprej smo se pogovarjali v srbščini in nato smo se tudi naučili ruščine. Ko sta se zaradi službenih razlogov preselila na jug Mendoze in kasneje v Buenos Aires, smo se redno obiskovali. Tudi sin nas je obiskoval, kadar je prišel v Argentino.

Istočasno smo gojili prijateljstvo z nekatermi slovenskimi zakonci, ki so imeli otroke približno istih let kot naši. Emil in Zora Štumberger, Maks in Majda Ocvirk, Viktor in Mimi Artač, Franci in Katica Luskar, med drugimi, bili so nam kot bratje. Obiskovali smo se, hodili skupaj na izlete in se veselili ob vsakem napredku in izboljšanju novega življenja. Naši bližnji sosedje so bili Zarnikovi, s katerimi smo ohranili prijateljske vezi tudi potem ko se je družina preselila v Buenos Aires.

Omeniti moram s hvaležnostjo še brata Marka in Roberta Milač, ki sta posredovala, da je moj mož že meseca marca leta 1949, še pred letom dni po prihodu, dobil službo na Universidad Nacional de Cuyo, kjer se je tudi upokojil kot šef mehaničnega oddelka.

Moj mož je bil poklicni šofer in mehanik. Na delu so cenili njegovo odgovornost in spretnost ko je vozil znanstvenike v hribe na observatorije, tudi univerzitetne oblasti, profesorje in učence po različnih krajih Argentine, Paragvaja in Brazilije. Leta 1950 je pomagal reševati ponesrečene vojake po veliki nevihti v hribih. Nekaj vojakov je prekril zamet snega in so tam umrli od mraza. Za reševalno delo mu je takratni predsednik podal priznanje.

Slovenski priseljenci in naši potomci so v Argentini cenjeni kot pošteni in delavni ljudje, zato nas zelo spoštujejo. Pošten Slovenec je tudi pošten Argentinec.

V Mendozi sva zgradila svojo hišo z velikim trudom, predvsem moževim, ki je po delu zjutraj in popoldan hodil zidati, pleskati i.t.d. Začela sva iz nič, zato je bilo potrebno veliko žrtev. Vzgojila sva šest otrok, tri dekleta in tri fante. Doprinesla sva Argentini poštene sinove in hčere z zdravimi družinami. Imam štiriindvajset vnukov in trenutno sedemindvajset pravnukov. Moja družina šteje kar veliko članov in Bogu sem hvaležna, da me je tako blagoslovil. Z možem sva bila tudi vedno hvaležna Argentini, ki naju je sprejela in tudi omogočila, da se naši otroci izobrazijo, da živimo v miru, da lahko prosto mislimo in govorimo ter gojimo slovenske tradicije, vero in kulturo.

Omeniti želim tudi, da je naš obstoj kot slovenski narod v tujini sad truda mnogih ljudi, ki so darovali veliko ur osebnega dela in počitka za ideal, da bi slovenski potomci ohranili krščanstvo, slovenski jezik in kulturo. To so duhovniki, ki nas še vedno združujejo okoli nedeljske svete maše, učitelji slovenskih šol, ki se že sedemdeset let brezplačno trudijo, pevski zbori, gledališke skupine, tisk in druge organizacije, ki delujejo po različnih domovih, ki so bili zgrajeni v Argentini s skupnimi močmi.

Z veliko radostjo zahajam v Slovenski Dom v Mendozi in mi je lepo. Zdi se mi, da imam košček Slovenije na tujih tleh, kar pripomore, da matično domovino malo manj pogrešam. Kakor pravi pesem Marka Kremžarja: **"Kjer rod je moj, kjer sin je tvoj, tam si Slovenija«**

ČUKEC NUKEC

Pernati radovednež iz Narodne in univerzitetne knjižnice

Konec lanskega leta, prav v času Slovenskega knjižnega sejma, smo v NUK »odkrili« drobno ptico zelo radovedne sorte. Sodeč po perju, ki smo ga občasno našli na Nukovih hodnikih in policah s knjigami smo ugotovili, da je ta ptič zagotovo čuk. Ker je še majhen, je čukec in ker živi v Nuku, je Nukec. Kakor vsi pravi čuki podnevi spi, ponoči pa prebira knjige in pregleduje vse, kar mu pride pod roke (no, pravzaprav pod perutnice). Pri odkrivanju narodovih zakladov, ki jih hrani knjižnica, mu pomaga sam mojster Jože Plečnik, ki je narisal načrte za NUK – hišo, kjer hranimo misli.

Misel, da bi največjo slovensko knjižnico in njene zaklade približali tudi našim najmlajšim, je tlela že nekaj časa. Ko pa smo našli majhno radovedno pernato bitje na eni od Nukovih polic, sem prijela za pero in nastale so štiri zgodbice o Čukcu Nukcu, malem čuku, ki prebiva v Nuku. Slikanico, ki je izšla novembra 2017, je z občutenimi ilustracijami opremila Polona Kosec.

Vsako prvo soboto v mesecu se Čukec Nukec tudi prikaže, vsaj vedno znova upamo, da ga bomo kje srečali. Takrat namreč pripravimo poseben ogled Nuka za otroke ter njihove starše oziroma spremljevalce. Tako imenovane Čukčeve sobote v NUK se začnejo vsako prvo soboto ob 11. uri. Najprej preberemo eno od zgodbic, nato se odpravimo na ogled hiše. Po ogledu navadno sledi še delavnica, kjer otroci izdelujejo izdelke na aktualno temo. S Čukčevimi sobotami smo začeli januarja in na prvi praznovali stoti rojstni dan Martina Krpana – prve slovenske slikanice (Martin Krpan praznuje rojstni dan). V februarju je Čukec Nukec knjižnico na ogled postavil, družili smo se s Francetom Prešernom in njegovim prijateljem Matijem Čopom, ki je bil prvi bibliotekar v predhodnici NUK. V marcu je pod naslovom Skupaj z Nukovci hranim misli Čukec pokazal kup zanimivega gradiva iz različnih oddelkov nacionalne knjižnice, Aprila pa so nam od branja zrasla krila, govorili smo o najbolj »kulskih« slovenskih knjigah, ki jih hrani NUK.

Majsko soboto smo posvetili izseljencem in jo naslovili Čukec Nukec spoznava Slovence po svetu. Čukec je že vedel, da njegova knjižnica hrani tudi časopise in knjige, ki so sicer napisani v slovenskem jeziku, niso pa izšli v Sloveniji, ni pa razumel, kako je do tega prišlo. Uganko so mu pomagale razrešiti lastovke, ki so se prav tiste dni vrnile iz toplih krajev in mu povedale, kje vse Slovenci po svetu živijo in kaj ustvarjajo. Spoznali smo nekaj zanimivih zgodb slovenskih izseljencev in popotnikov ter spregovorili o številnih knjigah, časopisih, glasilih in drugem gradivu, ki še vedno nastaja izven Slovenije in je delo slovenskih rok. Strinjali smo se, da je hramba tega gradiva izjemnega pomena. Posebno presenečenje so nam pripravili slovenski otroci iz različnih držav sveta, ki se učijo slovensko oziroma hodijo v slovenske šole. Na pomoč so nam ljubeznivo priskočili njihovi starši in učitelji, nastal je kratek video z njihovimi predstavitvami, ki so ga mali obiskovalci NUK spremljali z odrtimi očmi in ušesi. Pozdravili so jih otroci iz Banjaluke in Prijedora (BIH), bratec in sestrica iz Melbourna (Avstralija), posebna zahvala pa gre otrokom iz slovenskih šol v Buenos Airesu, predvsem staršem iz učiteljicam Prešernove šole. Zelo lepo so nam predstavili sebe in svoje delo!

2. junija je na vrsti še zadnja Čukčeva sobota v tej sezoni. Ima naslov A veš tisto, ko ti mojster Plečnih naredi hišo?, poudarek ogleda bodo arhitektura in simboli, ki jih je mojster vgradil v stavbo največje slovenske knjižnice. Na delavnici pa si bo lahko vsak izdelal svojo maketo NUK.

Pred poletjem se bomo še zadnjič družili na festivalu S knjigo pred NUK in skupaj s Čukcem v knjižnici iskali skriti zaklad. Vas zanima, kaj je ta največji zaklad? O tem pa morda v katerem od naslednjih prispevkov.

Helena Janežič

KOLEDAR

2. junija ob 15:00 do 19:00
Redni pouk SSTRMB

2. junija ob 19:30
Gustavo Segré, mednarodni predavatelj, v Slomškovem domu

3. junija ob 10:00 do 12:00
Spominska proslava v Slovenski hiši

9. junija ob 15:00 do 19:00
Redni pouk SSTRMB

10. junija ob 08:30 do 10:30
Procesija sv. Rešnjega telesa v Don Bosco

MOLITEV ZA DOMOVINO

Troedini Bog, večna modrost! Ti vse čudovito urejaš in vodiš! Prosimo Te za naše voditelje, da bodo skrbeli za našo državo in slovenski narod. V času ko se pripravljamo na volitve, Te prosimo, da bi se jih vsi kristjani udeležili in odgovorno oddali svoj glas za vse, ki se zavzemajo za pravičnost iz življenje, za družine in otroke, za okolje in za versko svobodo. Naj voditelji ponosno in dostojno predstavljajo našo državo ter se zavzemajo za vse, ki so v kakršnikoli stiski. Naj vsi skupaj gradimo Božje kraljestvo na zemlji, ki je kraljestvo miru, pravičnosti in ljubezni. Amen.
Marija, Pomočnica kristjanov, prosi za nas!

Izdala: Slovenska škofovska konferenca

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Diagonal 160 Nº 5776
Villa Loma Hermosa (1657)
Buenos Aires, Argentina

Tel / Fax: 54 (11) 4769-0581 / 1653
antonio@podrzaj.com.ar
www.podrzaj.com.ar

RAZMIŠLJANJE PRED BLIŽNJIMI VOLITVAMI

Srčnost ...

... je pridobljena plemenitost. V nevzgojeno, nekultivirano srce se vgnezdi tudi brezbrižnost, zlobnost, sovraštvo ...

Junij je mesec srčnih kreposti. Vstajenjska zmaga razodeva v binkoštnem daru velikodušnost Božjega Srca. Nekdo, večji od nas, je odprl svoje srce nad zemljo. Na svet je stopila Ljubezen – Bog sam, ki je spregovoril človeku in naredil, kar mu je obljubil. Sina mu je poslal za sopotnika, ki se je spoprijateljil z njim in dal življenje zanj, potem ko je vse povabil med svoje prijatelje.

Ta srčnost osrčuje njegove učence, da skušamo biti srčni za bližnje, za blagor družine, skupnosti, naroda – da bi vsem bilo dobro.

Za domovino delamo s srcem. Iz srca izvira odgovornost in pripravljenost za napor. Brez truda se ne zgradi nič trdnega in trpežnega. Trajnost zagotavljajo le strnjena in vztrajna dela ljudi, ki imajo domovino radi tako, da zanjo storijo kaj dobrega, ne le da govorijo o tem.

Slovenska državnost je v naši domovini šele v otroški dobi. Otročavosti še nismo prerasli, kar kaže nivo družbenih prepirov. Po tridesetih letih nimamo izdelanega pravnega reda ne upravnega sistema, ki bi varoval zanesljivost demokratičnega delovanja.

Zdravo in urejeno politično življenje lahko zagotovijo le odgovorni politiki. Tudi take imamo. Državljan jih bo odkril sam, ko bo prost v presoji in odločitvi. V sedanjih razmerah je volivec brez srčnosti odvisnik od propagande in zvenečih obljub, je zbegan in tako tudi voli.

Zgledov srčnosti za urejeno državno skupnost ne manjka v naši zgodovini niti danes. Že spomin na utemeljitelje slovenske države, ki so se opredelili v majniških deklaracijah 1917 (30. maja jo je v imenu Jugoslovanskega kluba v dunajskem parlamentu prebral Anton Korošec) in 1989 (8. maja jo je na Kongresnem trgu prebral Tone Pavček), navdaja z zaupanjem. Nič manj velika množica ljudi, ki je prej in potem stala s srčnostjo za temi glasniki. Spoštljiv spomin gre ljudem, ki so zaradi tega trpeli, vztrajali v hudih časih pošteni in zvesti do krvi. Med te spadajo tudi uporniki rdečemu totalitarizmu. Poseben spomin velja rodoljubom, ki so bili (prav ta mesec!) pobiti v imenu revolucije. Kraške in rudniške jame so ustje zemlje, ki je sprejela žrtve za resnico in prostost. Tudi iz teh odprtih ran naše domovine izhaja duhovni humus za rodovitnost v rastlinjaku demokracije na slovenskih tleh. V sovraštvu prelita kri vpije iz zemlje, dokler ne zbudi naše vesti, da jih vrnemo na človeka dostojen kraj in v narodni spomin.

Na pravo mesto je treba postaviti tudi ljudi, ki so zagovarjali slovensko državnost s srčnostjo in pogumom, in omahljivost drugih. Državljan odloča pri volitvah, kaj mu eno ali drugo pomeni za našo prihodnost, za obstoj naroda. Volitve vsakokrat preverijo družbeno in politično srčnost in odgovornost državljanov.

Kdor ne voli, je šleva, ki prepušča odgovornost drugim. Odgovoren volivec pa voli in izbira preudarno, odgovorno, z eno besedo srčno!

Janez Pucelj
Naša luč, junij 2018

PISMO IZ ŠVEDSKE

Iz Švedske se nam je oglasil tamkajšnji slovenski duhovnik Zvone Podvinski z naslednjim pismom:

APZ Tone Tomšič na turneji na Švedskem je med drugim obogatil sveto bogoslužje v stolni cerkvi Sv. Erika v Stockholmu v soboto 28. aprila ob 17. uri. Že v četrtek in petek so gostovali v Uppsali ter v samem Stockholmu. Višek njihovega gostovanja na Švedskem, pika na i pa je bila prav gotovo sv. maša. Sicer v švedskem jeziku, ampak mogočna slovenska cerkvena pesem je kljub temu donela v katoliški stolni cerkvi. Navzoči verniki so bili prijetno presenečeni in so se po sv. maši zahvaljevali slovenskemu dušnemu pastirju za tako bogato bogoslužje. Gostje so bili po bogoslužju, skupaj z ostalimi rojaki povabljeni v župnijsko dvorano. Hvala Dani Stražar, Katji Dolinar Valentič, Anici Štefanič in vsem ostalim, ki so pomagali, da je bila dvorana pripravljena za goste in ostale. Draga naša Jerica, zato naša, ker si kar nekaj let kot organistinja sodelovala pri slovenskih sv. mašah v kripti stolne cerkve, skupaj z APZ Tone Tomšič ste opravili veliko ambasadorsko poslanstvo med rojaki na Švedskem in predvsem med samimi Švedi, ki so bili prisotni pri tej sv. maši. Hvala g. župniku in stolnemu proštu Thanhu ter sestram serafimkam za dvorano, ki smo jo dobili na razpolago, da smo se srečali z našimi gosti, ki so nam vsem navzočim pripravili obilje duhovne hrane pri sv. bogoslužju iz naše slovenske verske in kulturne zakladnice. Kako lepo je deliti! Jerica in vse tvoje pevke in pevci na turneji tudi v Skandinaviji, hvala vam za veliko in pomembno poslanstvo, ki ga opravljate z vašimi čudovitimi glasovi, s prekrasno harmonijo. Kdor lepo poje, dvakrat moli, pravi eden izmed naši pregovorov. Bog vas blagoslovi pri vašem nadaljnjem delu ter obogatite z vašimi talenti še veliko let vse, ki jim boste prepevali. Sv. Erik, v katerega stolni cerkvi ste se nahajali ter Sv. Brigita, v domovini katere ste se nahajali, naj vas varujeta na vseh vaših poteh v nadaljnjem življenju! Hvala vsem rojakom, ki smo se zbrali k tej sv. maši, hvala za lepo sodelovanje tudi predstavnikom Slovenskega društva iz Stockholma. Ponesite na vaše pevske turneje dober glas o prelepi domovini Sloveniji, ki ima tako bogato glasbeno pa tudi pevsko zgodovino ter naj vas vse čudovite melodije spremljajo in vam bogatijo vaš vsakdanjik. APZ Tone Tomšič, čestitke za vaš zlati uspeh na Naši pesmi, od koder ste prišli na Švedsko.

vaš hvaležni **Zvone Podvinski**
zvone.podvinski@rkc.si

ZEDINJENA SLOVENIJA VABI NA

SPOMINSKO PROSLAVO

v čast žrtvam vojne in komunistične revolucije na slovenskem

Ob **10:00** - sveta maša v cerkvi Marije Pomagaj.
Poje: MPZ San Justo pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar.

Po sveti maši poklon pred spomenikom: polaganje venca in spominske plakete ob 70- letnici prihoda v Argentino.

V dvorani škofa Rožmana:
Slavnostni govor: inž. Jože Lenarčič

"Vedno bo živel vaš svetli lik" – *Akademija v izvedbi članov Slovenske Pristave*

Razstava zbirke slik slovenskega umetnika Ivana Bukovca
»Resnica prihaja na dan«

V nedeljo, 3. junija 2018, v Slovenski hiši
Ramón Falcón 4158

VSI LEPO VABLJENI

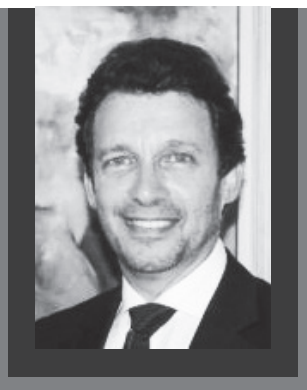

Gustavo Segré,
MEDNARODNI PREDAVATELJ,
v Slomškovem domu

"Nosotros SOMOS y HACEMOS nuestro propio futuro"

Prijavi se, te pričakujemo!

Sobota, 2. junija, ob 19:30.
Castelli 28, Ramos Mejía

SVOBODNA SLOVENIJA | *Glasilo Slovencev v Argentini*
Ustanovitelj Miloš Stare
Lastnik društvo Zedinjena Slovenija
Predsednik Jure Komar

Uredniški odbor
Mariana Poznič, Erika Indihar, Jože Lenarčič, Marko Vombergar, Miloš Mavrič
Lektoriranje Lucijana Hribar, Mariana Poznič
Oblikovanje Erika Indihar, Cecilija Urbančič

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LI BRE
Ramón L. Falcón 4158, Buenos Aires - Argentina
email svobodna.ba@gmail.com
www.svobodnaslovenija.com.ar